

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4146/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Славица Крупез адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр. 370/19 од 01.06.2020. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр. 370/19 од 01.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр. 370/19 од 01.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 165/19 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи исплати на име новчаног обештећења за имовинску штету која је изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Трговинског суда у Чачку Ст 4/10 износ од 233.834,23 динара са законском затезном каматом почев од 14.05.2007. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр. 370/19 од 01.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 165/19 од 05.06.2019. године, у ставу првом изреке у погледу висине досуђене накнаде имовинске штете у износу од 233.843,23 динара, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 165/19 од 05.06.2019. године, у ставу првом изреке и у делу одлуке о законској затезној камати на досуђени износ накнаде имовинске штете, тако што је обавезана тужена да тужиљи на досуђени износ од 233.843,23 динара, плати законску затезну камату почев од 11.04.2019. године до исплате, док је одбијен као неоснован део захтева за исплату законске затезне камате на наведени износ накнаде имовинске штете од

14.05.2007. године па до 10.04.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади на име новчаног обештећења за имовинску штету која је тужили изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда Чачку Ст 4/10 којом је утврђено да је тужбени захтев основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати тужили са припадајућом каматом. О овом праву тужиле и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.04.2019. године, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року. Вредност предмета спора је 233.834,23 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда (у делу којим је одлучено о законској затезној камати на досуђени износ накнаде имовинске штете), нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић